

Prima instanță: Judecătoria Comrat (sediul Ceadâr-Lunga), (jud. A. Peni)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, Șt. Starciuc, D. Fujenco)

ÎNCHEIERE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Chior Nadejda,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Chior Nadeja
împotriva lui Cîvîrjîc Ilia cu privire la declararea nulității contractului de
împrumut,

împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost
respins apelul declarat de Chior Nadejda și menținută hotărârea din 10 ianuarie
2019 a Judecătoriei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga),

c o n s t a t ă :

La 20 septembrie 2017, Chior Nadejda s-a adresat în instanța de judecată cu
cerere de chemare în judecată împotriva lui Cîvîrjîc Ilia solicitând să fie declarat
nul contractul de împrumut din 30 mai 2014 încheia între părți.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 30 mai 2014 a semnat și a transmis
pârâtului o recipisă potrivit căreia a împrumutat de la ultimul mijloace bănești în
mărime de 8905 de dolari SUA pe un termen de 7 luni cu dobândă de 12% anual.
Însă, de fapt pârâtul Cîvîrjîc Ilia nu i-a transmis această sumă bănească.

În viziunea reclamantei contractul de împrumut din 30 mai 2014 este ilegal și
nul din motiv că acesta a fost încheiat fără intenția din partea lui Cîvîrjîc Ilia de a
transmite mijloacele bănești indicate și respectiv actul juridic încheiat de ei este
unul fictiv, motiv pentru care s-a adresat în instanța de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta a mai menționat că motivul
semnării contractului litigios era tendința lui Cîvîrjîc Ilia să confirme executarea
obligațiilor reclamantei prevăzute de contractul de împrumut din 06 iunie 2011 și
15 iunie 2011 ai căror termene de prescripție au expirat.

Astfel, dându-și seama de interesul de cupiditate din partea lui Cîvîrjic Ilia, reclamanta a refuzat executarea obligațiilor născute prin contractului fictiv deoarece pârâtul nu i-a transmis mijloace bănești.

În pofida acestui fapt, Cîvîrjic Ilia a acționat-o pe Chior Nadejda în instanța de judecată cu o acțiune de încasare a datoriei în baza acestui contract fictiv, iar potrivit hotărârii din 15 iulie 2016 a Judecătoriei Comrat (sediul Ceadîr-Lunga), menținută prin decizia din 21 iunie 2017 a Curții Supreme de Justiție, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat de la Chior Nadejda datoria în mărime de 6219,76 de dolari SUA.

Reclamanta a menționat că în cadrul examinării cauzei cu privire la încasarea datoriei instanțele nu s-au expus la argumentele ei cu privire la caracterul fictiv, iar ca urmare asupra nulității contractului de împrumut din 30 mai 2014, motiv pentru care aceasta a depus în justiție prezenta acțiune.

Prin hotărârea din 10 ianuarie 2019 a Judecătoriei Comrat (sediul Ceadîr-Lunga) acțiunea depusă de către Chior Nadejda a fost respinsă.

Prin decizia din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de Chior Nadejda și menținută hotărârea din 10 ianuarie 2019 a Judecătoriei Comrat (sediul Ceadîr-Lunga).

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut că, la examinarea altei cauze cu privire la încasarea datoriei născute din contractul de împrumut a cărei nulitate de solicită, instanțele nu au găsit temeiuri de a considera că recipisa semnată la 30 mai 2014 a fost întocmită cu intenția de a ascunde alte acte juridice. Mai mult, instanțele au ajuns la concluzia că recipisa conține toate elementele principale pentru valabilitatea acesteia și au decis încasarea de la Chior Nadejda a sumei împrumutului restant, hotărârea irevocabilă aflându-se la etapa executării.

La 13 septembrie 2019 (prin oficiul poștal), Chior Nadejda a declarat recurs împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată precum și că au fost comise alte erori care au dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 29 noiembrie 2019 (prin oficiul poștal), Cîvîrjic Ilia a depus o referință la recursul declarat de către Chior Nadejda, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Chior Nadejda, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și

alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Chior Nadejda, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Chior Nadejda.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Chior Nadejda.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru